

De Riepe

Het straatmagazine van Noord-Nederland

Thema
NATUUR

VOEDSELBOS GLIMMEN

'Werken aan een zinvol project is heel vervullend'

VERDER IN DIT NUMMER

- Buitengewoon zijn
- Natuurbegraven

KEURMERK
straat
krant

PRIJS €2,10
waarvan €0,90
voor de verkoper

alleen kopen van
verkoper met badge

zoeken naar *harmonie* aan de Drentsche Aa

Door Wietske Aupers Fotografie Chico Bolt

Een door mensen ontworpen bos, waarin uiteindelijk de natuur zijn gang kan gaan. Een bos dat eten voor mensen oplevert en waar dieren het naar hun zin hebben. Dat is het voedselbos in Glimmen, een initiatief van de tweelingzussen Marlies en Madeleine (60) Duran. Marlies heeft het bos ontworpen, Madeleine doet de marketing, de verkoop en de catering. En ze vertelt over hun project.

Werken aan een zinvol project
is heel vervullend

'Het is leuk en bijzonder om met je zus samen te werken. We vullen elkaar heel goed aan', zegt Madeleine. Na de middelbare school werd Marlies landschapsarchitect, Madeleine organizer en businesscoach. Marlies bracht een aantal jaren in Zweden door, Madeleine in Australië. Zo maakten ze elk kennis met een land waar ruimte is en veel natuur. Dat willen we in Nederland ook, dachten beiden. Ze hoorden dat het stuk grond aan de Drentsche Aa te koop was, en gingen kijken. Ze vonden het prachtig. Madeleine dacht: daar zou ik best een tiny house willen neerzetten. En toen zei Marlies: 'Ik zou hier wel een voedselbos willen maken.' De twee vroegen toestemming aan de gemeente en een voedselbos bleek in het bestemmingsplan te passen. Een tiny house helaas niet.

Alle niveaus

Ze zijn bijna drie jaar bezig. Ze willen zoveel mogelijk eetbare soorten laten groeien, op alle niveaus: van knollen onder de grond tot appels in de boomkruinen. Uiteindelijk moet het bos zichzelf onderhouden. Madeleine: 'We nemen altijd minder oogst dan dat er groeit, zodat je het bos niet uitput.' Het was oorspronkelijk een boomkwekerij met 1500 linden, berken en eiken. 'We hebben een deel herplant, een deel gedoneerd en een deel verkocht. Daarmee zijn de eerste aanloopkosten gedekt en investeringen gedaan.' Met hun vrijwilligers hebben Marlies en Madeleine aardperen geplant, perziken, frambozen, mispels en nog veel meer. Ook de brandnetel krijgt een kans. En de Japanse duizendknoop, een exoot, die er al groeide. Madeleine: 'Het is een woekeraar. Die kun je met gif bestrijden, maar je kunt hem ook gewoon oogsten, waardoor hij zich niet uitbreidt.'

Dilemma's

Sinds de zussen met hun bos bezig zijn is de biodiversiteit teruggekomen. Er huizen een bever en een otter en er lopen reeën. Soms komen ze voor dilemma's te staan: als de reeën de schors van de lindebomen vreten, moet je ze dan hun gang laten gaan of ingrijpen? Ze hebben er gaas omheen gezet. Ook niet helemaal volgens de principes van zo min mogelijk onderhoud, is dat Marlies probeert het gebied een landgoedachtige uitstraling te geven. Het bos ligt in de landgoedzone van Eelde-Paterswolde. Het is daarom onder andere de bedoeling dat er een lange, statige oprijlaan komt.

Sociaal gezicht

De zussen willen hun bos een sociaal gezicht geven. Madeleine: 'We hebben ongeveer zeventig vrijwilligers, daaronder zijn mensen die eenzaam zijn of een burn-out hebben gehad. Sommige werken thuis, een kerngroep van vijftientig heeft werkzaamheden in het bos. Vanwege corona zijn we nu in kleine groepjes per dag hier bezig.' De dag voor het interview was er net een groep bezig geweest. 'We hebben samen soep gemaakt, met producten uit het bos. We hebben twee keer een Voedselboscafé gehad. Dan nodigen we mensen uit met een drempel om de deur uit te gaan, bijvoorbeeld rolstoelgebruikers of mensen in isolement. Het terrein wordt rolstoeltoegankelijk gemaakt.'

Gebouw

De zussen willen graag een gebouw neerzetten, zodat ze groepen kunnen ontvangen, en daarmee onafhankelijk van het weer zijn. Madeleine: 'We willen kunnen koken, cursussen geven en bedrijven ontvangen.' Ze hebben nu al, in de buitenlucht, meerdere proeverijen gedaan met producten uit het bos. Ook hebben ze cursussen gegeven waarin ze uitleggen hoe ze hun bos hebben aangelegd. Al die activiteiten moeten geld opleveren om het bos te ontwikkelen en onderhouden, maar liefst meer. 'We doen het nu allebei naast een baan. Het zou mooi zijn als het twee inkomens oplevert. We willen lokaal voedsel produceren, een gemeenschap opbouwen en economisch onze broek ophouden. Wel willen we de kleinschaligheid behouden en blijven zoeken naar harmonie.' Het gebouw wordt, net als het voedselbos, ontworpen volgens de 'Gulden Snede-spiraal'. Dit is een term uit de kunst en de architectuur, maar je ziet hem ook terug in de natuur, bijvoorbeeld in een slakkenhuis. Er mee werken heet 'circulair bouwen'. Madeleine: 'Het is een vorm die harmonie uitstraalt.' Ze hoopt dit jaar met een groep professionals en vrijwilligers met het bouwen te beginnen. Die krijgen scholing in circulair bouwen. 'Het wordt een diverse groep: jongeren, mensen met een uitkering, gepensioneerde vaklui. Deelnemers kunnen van elkaar leren.'

Vervullend

Het ontwikkelen van het bos is veel werk, maar dat doen alle betrokkenen met veel plezier. Madeleine: 'Als je werkt aan een zinvol project, is dat heel vervullend.' Het oogsten wordt steeds meer werk, en uiteraard zijn ze daar ook blij mee. 'Nu delen we de producten met vrijwilligers. Vanaf volgend jaar kunnen mensen "Vriend" worden. Men betaalt tussen de € 50 en € 450 en krijgen dan bijvoorbeeld een tas met producten uit het bos of een cursus.' Ze willen een zo breed mogelijk publiek bereiken en dat lukt aardig: 'Mensen komen op ons af als vliegen op de stroop.' In de toekomst hoopt Madeleine dat de harmonie op het terrein hersteld is. Dat het een goede economische basis heeft en dat het kan blijven doorgaan. Dat mensen die komen oogsten gezonde voeding meekrijgen, maar ook een gevoel van saamhorigheid en zingeving. ♦

